

Waarom Han Moll?

In 1997 is het 25 jaar geleden dat in de collegezaal van het Fysiologisch Laboratorium in Leiden in het kader van een Boerhaavecursus werd besloten tot oprichting van de Nederlandse Vereniging voor Medisch Onderwijs (NVMO). Han Moll werd een paar jaar later voorzitter, naar ik vermoed uit een motivering die ik later goed van hem heb leren kennen: een visie op onderwijs als een maatschappelijk verschijnsel dat hij liever wilde bestuderen dan beïnvloeden, als een proces dat hem dierbaar was zoals het zich voordeed en waarnaar hij keek met een mengeling van betrokkenheid en scepticisme. Han was geen experimentator die graag in het proces ingreep; zijn NVMO was dan ook niet geneigd actief naar buiten te treden om van zich en de zaak waar zij voor stond te doen spreken.

Waarom dan Han Moll nu, bij het 25-jarig jubileum van de vereniging - die de laatste jaren een geheel andere weg is ingeslagen, die nu een politiek instrument van betekenis is, die nauw betrokken is bij docentenscholing, die actief bijdraagt aan de organisatie van het jaarlijkse Gezond Onderwijs Congres - zo in het centrum van de aandacht geplaatst door de instelling en eerste uitreiking van de Han Moll-penning? In de eerste plaats omdat zonder hem de NVMO vermoedelijk niet meer zou bestaan. De jaren zeventig vormden geen periode waarin verenigingen gemakkelijk ontstonden, eerder een waarin zij verdwenen. De studentenverenigingen gingen de een na de ander ten onder en ook andere studentenorganisaties en vakdisputen verloren aanzienlijk terrein, overspoeld door de golven van collectivisme, maatschappelijke relevantie en antiwetenschappelijkheid. Het was echter ook de tijd waarin met de versterking van de studenten-inspraak de kritiek op de inrichting van het geneeskunde-

Han Moll-penning

Ontwerp Willem Vis

onderwijs aanzwol en ook het besef groeide dat wij eigenlijk nauwelijks wisten hoe het beter te doen. Maastricht ontstond, Nijmegen introduceerde als eerste het blokonderwijs, in diverse faculteiten werd geëxperimenteerd met geïntegreerd onderwijs, en nieuwe vakken als huisartsgeneeskunde en medische psychologie deden hun intrede. Han bleef in deze branding als een monnik op een rots schijnbaar onaangedaan, kritisch en betrokken.

Het Bulletin Medisch Onderwijs veranderde onder zijn NVMO-voorzitterschap van een bescheiden verenigingsorgaan in een serieus tijdschrift voor gezondheidszorgonderwijs. Hieraan heeft hij als schrijver én als redactielid een belangrijke bijdrage geleverd. Dat alles maakte dat toen het 25-jarig jubileum in zicht kwam het algemeen bestuur van de vereniging het idee opvatte Han bijzonder te eren, bijvoorbeeld door hem het erelidmaatschap aan te bieden. Zijn onverwachte overlijden ontnam de gelegenheid daarvoor; door de instelling van de naar Han genoemde penning, die zijn beeltenis draagt in een voor hem zo karakteristieke pose, is zijn betekenis voor de vereniging verdiend vereeuwigd.

Lennart N. Bouman, voorzitter NVMO